

ΠΑΡΟΣ: SOS

N. Ξένιος
Φιλόλογος

I. Οι ανασκαφές

Στην καρδιά των Κυκλαδών, το νησί της Πάρου γνωρίζει έντονη αρχαιολογική δραστηριότητα, ιδιαιτέρα στο κέντρο της πόλης Παροικίας, όπου η τοπογραφία της αρχαίας πρωτεύουσας αποσαρφνίζεται προσδεδεματικά. Το κυριότερο εύρημα είναι η αρχαϊκή νεκρόπολη με έναν συλλογικό τάφο πολεμιστών: σε μια σωστική ανασκαφή για την ανέγερση του Πολιτιστικού Κέντρου Δήμου Παροικίας (1983) βρέθηκε τμήμα του αρχαίου νεκροταφείου των 8ου-3ου π.Χ. αιώνων, με κιβωτιόσχημους κεραμισοκεπείς τάφους, τεφροδόχα μαρμάρινα αγγεία "τύπου Μήλου", πώρινες και μαρμάρινες σαρκοφάγους της "Υστερής Ελληνιστικής" και της Ρωμαϊκής εποχής. Επίσης, βρέθηκαν ταφές μέσα σε αγγεία (εγχυτρισμοί), και στο κέντρο της ανασκαφής δύο μνημειακά ταφικά σύνολα του 7ου αιώνα με αετωματικές επιτύμβιες στήλες της κλασικής εποχής κι ένα πολύνδριο 7 x 1 μ., με τέσσερις αιμφορέις της γεωμετρικής εποχής φραγμένους με σκύφους (εικ. 1, 2).

Οι πρώτες ανασκαφές έγιναν τον 19ο αι., από τον Γερμανό Otto Rubenshoin, στα αρχαία ειρά του Δήμου Απόλλωνα, του Ασκληπιου, και της Αθηναϊκής Ποιλιώχου, καθώς και της αρχαίας πόλης (1.600-1.000 π.Χ.). Οι ανασκαφές της Αρχαιολογικής Έταιρείας Αθηνών, στο Β.Α. τμήμα του ντησιού, έφεραν στο φως υλικό της εποχής του Χαλκού (3η-2η χιλιετία) και της Γεωμετρικής εποχής (11ος-8ος αιώνας), και μας γνώρισαν τα όρια της αρχαίας πρωτεύουσας, με τμήματα τειχών που έχουν ανασκαφεί καθώς και εργαστήρια μαρμαρογλυφερίας και κεραμικής. Το 1986 ένα συνθετό εργαστήριο κεραμικής της ελληνιστικής εποχής ανασκαφήκε κοντά στη ζώνη της Θόλου, δηλαδή στο νότιο μέρος της Παροικίας. Πρόκειται για έναν μεγάλο φούρνο και δέκα κυκλικούς μικρότερους, οικοδομημένους με υλικό που προερχόταν από οίκημα της κλασικής εποχής. Βόρεια του παλαιού παγοποιείου της Πάρου βρέθηκαν τάφοι, που γεωμετρικής εποχής, κι ένα μεγάλο τμήμα τείχους, εξαιρετικά διατηρημένο, της αρχαϊκής εποχής, που ανήκε σε δημόσιο οικόδομημα. (εικ. 3).

Επροκειτο, ίσως, για ένα "ανοιχτό" ιερό ή για τέ-

μενος του τέλους του δου ή των αρχών του 5ου αιώνα, οικοδομημένο με ισοδομικό σύστημα, του οποίου λείπει η ανώδημη. Στο δυτικό τμήμα του τοίχου βρέθηκε μέρος ενός μαρμάρινου Κούρου αρχαικής εποχής (κορμός 1 μ.) και μέρος κυλινδρικής βάσης.

Φέτος (όπως περιγράφει το γαλλικό περιοδικό *Archéologie* 300, σ. 6-7) αποκαλύφθηκε ένα αρχαϊκό σάλιαμ Γ' οργούς της νήσου Πάρου, κάποια ελληνιστικά λείψανα που μαρτυρούν την εκεί ύπαρχη ανδρώνα, ένα μωσαϊκό (opus tessellatum) του τέλους του 4ου αιώνα, και τέλος ολοκληρώνονται οι ανασκαφές της μικηναϊκής ακρόπολης στο λόφο Κουκουναρίες της Νάουσας από τον Δημήτρη Σκυλάρδη. Οι αρχαιολόγοι Φωτεινή Σαφειροπούλου και Γιάννης Κουραριγός επομένουν σειρά δημοσιεύσεων πάνω στα αρχαιολογικά ευρήματα του τρέχοντος έτους, ενώ τη σημερινή που απασχολεί αίμεσα επούτη τη στιγμή τους αρχαιολόγους, καθηγητές και σκεπτόμενους κατοίκους του νησιού είναι η διάσωση των αρχαίων λατομείων που κινδυνεύουν από τη συγχρονη εξόρυξη.

II. Ο κίνδυνος

Στην περιοχή Μαράθι της Πάρου υπάρχουν λατομεία συγχρόνης εξόρυξης σκυροδέματος και άλλων οικοδομικών υλικών (εικ. 4). Τα αρχαία λατομεία της περιοχής, τα οποία εκτείνονται στις πλαγιές του βουνού Αγ. Μηνάς, είναι αρχαιολογικά μνημεία μεγάστης ιστορικής και επιστημονικής σπουδαίωτας, όπως τα χαρακτηρίζουν οι καθηγητές Δημ. Σκυλάρδης, Carl Widstrand (Carleton University), και πολλοί από άλλα Πανεπιστήμια, καθώς και φοιτητές, οι οποίοι συντείγραφαν μία "Εκκληση για τη διάσωση των αρχαίων λατομείων της Πάρου", στις 29-7-1994, που καινοτομήθηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού, στο Υπουργείο Βιομηχανίας, στο γ.Π.Ε.Χ.Δ.Ε. και στην ΕΟΚ.

Το πρόβλημα που εντοπίζουν οι αρχαιολόγοι και αυτόπτες μάρτυρες είναι πιας ισχυρότατες εκρήξεις, προερχόμενες από τα σύγχρονα λατομεία της επιχείρησης "Ρήγας", συγκλονίζουσαν συχνά τη γύρω περιοχή, πληγόντας ανεπανόρθωτα τα αρχαία λατομεία. Μάλιστα, ο έφορος κ. Σπύρος Μητρογιάννης, πριν από 3

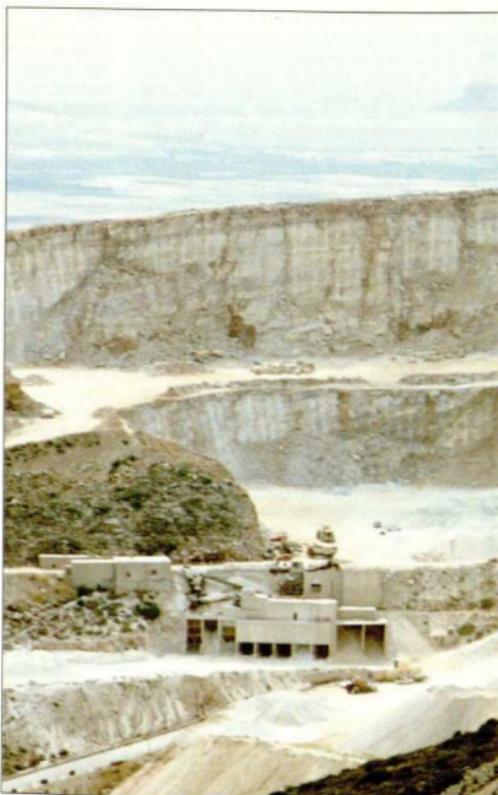
1.2. Ανασκαφή νεκροτοπίου στην Παροικιά.

4. Μαράθι, τα λατομεῖα.

χρόνια, είχε εντοπίσει και καταγγέλει το γεγονός ότι προκληθηκαν και ρωγμές στα γύρω σπίτια και ότι προσέκυψαν προβλήματα ύδρευσης. Η εκμετάλλευση των σύγχρονων λατομείων καλύπτει ένα μεγάλο μέτωπο, 100 x 70 μ. περίπου, η δε εξόρυξη των υλικών γίνεται χωρίς τις προβλεπόμενες αναβαθμίδες, με αποτέλεσμα την αλλοιωση του περιβάλλοντος.

Ο πολιτιστικός σύλλογος "Αρχιλόχος" της Πάρου έχει κοινοποιήσει το θέμα σε όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς, στις 20-1-94, προσβάλλοντας την άδεια εκμετάλλευσης που είχε χορηγήσει το Υπουργείο Βιομηχανίας και Ενέργειας στην εταιρεία "Αφοί Ρήγα" στις 8-4-1981. Αυτή η εταιρεία, αναφέρεται στο έγγραφο, "με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκε σε γιγαντιαία επιχείρηση εξαγωγής και εμπορίας αδρανών υλικών", που καθημερινά φορτώνονται στο λιμάνι της Παροικίας. Επίσης, το έγγραφο καταγγέλλει τον "βάρβαρο" τρόπο εξόρυξης και υπογραμμίζει τον άμεσο κίνδυνο κατάρρευσης στους των αρχαίων λατομείων, γεγονός που θα πλήξει άμεσα την τουριστική κίνηση της περιοχής και θα έχει επιπτώσεις και στη χλωρίδα, αφού πρόκειται για δασική περιοχή. Τέλος, αποκαλύπτεται πως ένα δεύτερο

3. Τάφοι της Γεμμετρικής εποχής

λατομείο αδρανών υλικών αναπύσσεται στο αεροδόριμο της Πάρου από την εταιρεία "Λουκή". Οι συνέπειες προσιωνύζονται επίσης επικινδύνες. Η σχετική κινητοποίηση κριθηκέ αίμετης σπουδαιότητας από όλους τους ενδιαφερομένους, και συζητήσεις με πνευματικούς ανθρώπους, εκπροσώπους συλλόγων και αρχαιολόγους που έχουν ενημερωθεί ή βιώσει το πρόβλημα μαρτυρούν ομοφωνία και καταλήγουν σε κοινό «κατηγορώ», που εξαπολύεται τόσο κατά της παράνομης εκμετάλλευσης όσο και κατά των πολιτιστικών και κοινωνικών παραγόντων που σωπηρά συνηγορούν στη διαίωνιση του κακού. Μένει να βρεθεί μια ρεαλιστική, εφαρμόσιμη λύση για τη σωστή αντιμετώπιση του προβλήματος.

III. Συμπέρασμα

Η εξόρυξη και η κατεργασία του μαρμάρου χαρακτηρίζει την Πάρο στη διάρκεια των αιώνων: οι ιστορικές, αρχαιολογικές, φιλολογικές και καλλιτεχνικές μαρτυρίες επιβεβαιώνουν το ρόλο του παριανού μαρμάρου στην οικονομία του νησιού και στην καλλιτεχνική παραγωγή της Ελλάδας. Είναι λοιπόν προφανές ότι η πολιτισμική σημασίας διαφύλαξη του αρχαιολογι-

κού πλούτου της Πάρου και η τουριστική του αξιοποίηση, καθώς και η διάσωση του χώρου από πιθανή οικολογική καταστροφή, αποτελούν θέματα που δεν ενδιαφέρουν μόνο τον τόπο μας αλλά ακτινοβολούν παγκόσμια, όπως και ο αρχαίος πολιτισμός της Ελλαδᾶς: αρκεί να σκεφθεί κανείς πως από το διάφανο μάρμαρο της Πάρου, τον "λυχνίτη", φτιάχτηκαν η ζωαφόρος του θησαυρού των Σιναϊών στους Δελφούς, οι συνέδεσις στα αετώματα του ναού του Δία στην Ολυμπία, η Αφροδίτη της Μήλου και άλλα αριστουργήματα. Γι' αυτό αγανακτεί κανείς και απελπίζεται μπρος στην ένοχη σιωπή όσων ευθύνονται.

Μόλις που έχουν κοινοποιηθεί καταγγελίες και εκκλήσεις από τόσο έγκυρα πρόσωπα και φορείς, το όλο θέμα σκοντάφεται στην εγκληματική αδιαφορία των πολιτικών παραγόντων στη χώρα μας απεναντί στους ανυπολόγιστης πολιτισμικής και ιστορικής αξίας θησαυρούς που διαθέτει. Μήτων φταίει η έλλειψη υπεροκυματικής, εθνικής δηλαδή, γραμμής στο χειρισμό των θεμάτων τέτοιας σπουδαιότητας; Ένα ντοί σαν την Πάρο, ανεκτίμητη πηγή πληροφοριών, μπορεί να γίνει υπόδειγμα στην αντιμετώπιση των πολιτισμικών μας θησαυρών.

